

Π **Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Γκζ.**

Πρὸς σε κύριε κεκράξομαι, ὁ θεὸς μου
μὴ πρᾶσιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθῆ-
μαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκους.

Εἰσάκουθον καὶ τὴ φωνῆσ τὴ δεήσεώς μου,
ἐν τῷ δεῦθαί με πρὸς σέ, ἐν τῷ αἶψῃ με
χεῖράσ μου πρὸς νακὸν ἀγίον σου.

Μὴ σωελευσῆσ με μὲτ' ἀμνηστῶ λῶν, καὶ
μὲτ' ἐρχομένων ἀδικιῶ μὴ ἀναδλέσης με.

ἀγίων τῶν λαλοῦτων μὲτ' τὸ πλησίον αὐτῶ, κακὰ
δὲ ἐν ταῖς καρδίαισ αὐτῶν.

Δὸς αὐτοῖς κύριε κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν,
καὶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶ ἐπιτηδύμαί τ' αὐτῶ,
κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶ καὶ αὐτῶ δὸς αὐτοῖς,
ἀδύνατον ἀνταπόδομα αὐτῶ αὐτοῖς.

Ὅτι οὐ σωθήσων εἰς τὰ ἔργα κυρίου, καὶ
εἰς τὰ ἔργα αὐτῶ κατὰ αὐτῶ, καθελεῖσ αὐτοῖς,
καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσεις αὐτοῖς.

Εὐλογητὸς κύριος, ὅτι εἰσήκουσε τὴ φωνῆσ
τῆσ δεήσεώς μου.

Κύριος βοηθός μου καὶ ὑποστυλῆσ μου,
ἐπ' αὐτῷ ἠλπίσεν ἡ καρδία μου, καὶ ἐβοηθήθησ.